

трічались іканським кандидатом

Під час зустрічі (зліва): Габі Маджар, представник афганської ді-р Юрій Солтис, Олена Геймур, Петро Матішук, Лідія Чорна, А. О'Рурк, Марія Душник, віцепрезидент ради, Лариса Крупа і (спереду) Нелсон Рокфеллер, директор етнічних груп в кампанії за вибір О'Рурка на губернатора.

Нью Йорк. — Тут відбулося недавнє прийняття, яке спонзорувала Рада етнічних груп Республіканського комітету стейту Нью Йорк, для зустрічі республіканськ. о кандидата на губернатора ньюйоркського стейту Ендру О. Рурка.

Прийняття відбулося в помешканні Крістин Валмі, який від Ради етнічних груп Нью Йорк. — Тут відбулося недавнє прийняття, яке спонзорувала Рада етнічних груп Республіканського комітету стейту Нью Йорк, для зустрічі республіканськ. о кандидата на губернатора ньюйоркського стейту Ендру О. Рурка.

Округи Нью Йорку, Торонто і Баффало відбудуть організаційні наради

Джерзі Сіті, Н. Дж. — 3 Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що в четвер, 16-го жовтня, 19-го жовтня ц.р., у трьох Округах УНСоюзу відбудуться організаційні наради.

Метрополітальна ньюйоркська Округа, яка об'єднує 30 відділів, що нараховують понад 4,000 членів, відбуде організаційні наради в четвер, 16-го жовтня, о год. 6:30 вечора в залі Українського Спортивного Клубу, при 122 Друга авеню. Головою Округи є Микола Хоманчук, а посесним головою д-р Іван Фіс. Екзекутивний Комітет УНСоюзу під час наради буде заслухати д-р І. Фіс, головний представник. Участь в зборах візьме також Генрі Флорд, крайовий керівник програми забезпечення УНСоюзу.

Торонтонська Округа буде мати наради в неділю, 19-го жовтня, о год. 3-й по полудні в залі української католицької церкви св. Ев-

харистії, при 515 Бродвею авеню, Іст Торонто. Округу, яка об'єднує 22 відділи, що нараховують понад 2,500 членів, очолює Василь Шаран, а посесним головою є ред. Василь Ділюк. Головним промовцем під час наради буде д-р І. Фіс, а також учасниками наради будуть: м-р Іван Геврик, головний директор для Канади, Леонід Філь, головний контролер, і В. Ділюк, головний радник. Присутнім буде рівнож Г. Флорд.

Округа баффальська також відбуде свої організаційні наради в неділю, 19-го жовтня, о год. 2:30 по полудні в залі Українсько-Американського Горожанського Центру, при 205 Мілтарі роуд. До Округи належить 7 відділів, які нараховують біля 1,000 членів, а головою її є Роман Конотопський. Доповідь про союзові справи під час наради

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНЦІ НЬО ЙОРКУ БАГАТОЛЮДНО ЗУСТРІЧАЛИ Р. КОНКВЕСТА

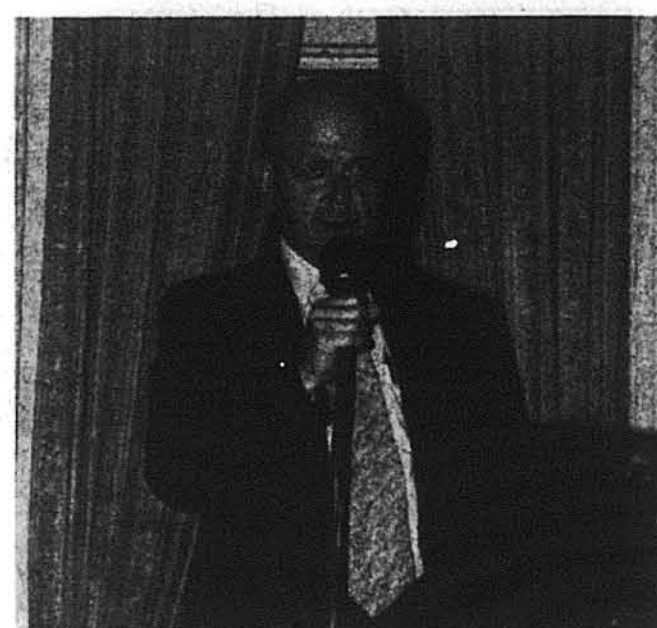
Нью Йорк. (О.К.) — В четвер, 9-го жовтня ц.р., відбулася тут в Українському Інституті Америки зустріч із автором книжки про Великий голод д-ром Робертом Конквестом.

Зустріч, влаштована УІА, УНСоюзом і Видавництвом Оксфорд, що випустило працю Р. Конквеста п.н. „Живна смутку“, зібрала велику кількість осіб, що аштер виповнили залу та переділки УІА, в числі понад 260 осіб.

Серед присутніх можна було бачити представників українського наукового і громадського сектора, редакторів „Свободи“ та „Українського Тижневика“, чужинських кореспондентів, а предусім відмічено велику кількість молоді.

Вечір відкрив директор УІА Волдзімierz Назаревич а провадив ним Віктор Рудь, член Екзекутиви ФКУ. Він представив д-ра Р. Конквеста та подав коротко його наукову кар'єру.

Працює він в престижному Інституті ім. Гювера Стенфордського університету у відділі для Східної Європи. Свої наукові дипломи д-р Р. Конквест здобув на університеті в Оксфорді і працював у Лондоні, Нью Йорку та на інших університетах. Він, як відомо, автор численних праць про совєтські проблеми, з яких

Д-р Р. Конквест доповідає в УІА.

(фото: ред. Н. Феодіак, „Український Тижневик“)

найбільшу славу досі зробила книжка п.н. „Великий голод“, про добу сталінізму в СРСР. Тепер Р. Конквест, як підкреслює В. Рудь, працював довгий час над книжкою про Великий голод в Україні і її випущенням українці незвичайно багато завдячують автору.

Р. Конквест розпочав своє слово стверджен-

Проф. І. Шевченко обраний головою асоціації візантологів

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — На XVII Світовому з'їзді візантологів у Вашингтоні, найбільшій Міжнародній престижній асоціації візантологів проф. Ігор Шевченко з Гарвардського університету був обраний головою цієї організації.

У з'їзді брало участь понад 450 науковців з 40 країн. Він відбувався в Дамбартон Оук та у Джортанському університеті.

Проф. І. Шевченко був директором Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету цього академічного року.

Покажуть фільм про совєтські свідчення

Філадельфія. — У суботу, 18-го жовтня ц.р., о год. 4:30 по полудні Філія ФКУ у Філадельфії висвітлить автентичний фільм свідчення совєтських героїв проти українців-громадян Америки.

Короткий вступ до запису зробить Святослав Караванський, а після висвітлення адвокат Андрій Шуль подасть коротку аналізу цього свідчення з легальної точки зору.

Есе офіційний фільм ОСІ тобто відео-тасма, що її американський суд жививав у процесі проти одного обвинуваченого. Ця тасма

Вступ на імпресу — 5 дол. Додаткові інформації можна отримати від Філії ФКУ (215) 635-1555.

Фонд ім. Франка проголосить нагороди

Чикаго. — Правління Українського Літературного Фонду ім. І. Франка влаштує тут літературний вечір в честь Івана Франка в ювілейному році свого Патрона і в 30-ліття праці УЛФ.

В програмі: доповіді, мистецьке читання творів І. Франка. На закінчення відбудеться вручення нагород письменникам, яким літературне жорі призначало їхні твори, що їх вони прислали на 7-й конкурс УЛФ.

Вечір відбудеться в суботу, 1-го листопада ц.р., о год. 6:30 вечора в аудиторії парафіи св. Володимира і Ольги.

Правління УЛФ признало найвищу нагороду сл.п. Василеві Стусові і Йосипові Терелі.

Кардинал О'Коннор виєнює своє становище в справі „захисту“ Чеймберса

Нью Йорк, Н.Й. — Кардинал Джан О'Коннор, глава католиків Нью Йорку, у статті в тижневик для ньюйоркських католиків останньої неділі висловив сильне стурбовання тим, що може наступити погіршення відносин поміж жидками і католиками в місті через справу молодого хлопця католика Роберта Е. Чеймберса, оскарженого в убивстві молодого жидівського дівчини, його спорадичної коханки, Дженифер Левін, під час „диного сексу“, як каже оскаржений, що сталося ненароком.

Оскарженому в убивстві Чеймберсові виявили багато симпатій і підтримки два католицькі духовники, в тому архієпископ Ньюарку Теодор Е. МекКаррі, які добилися випущення оскарженого на поруки за кавцію 150,000 доларів, суми, яку не могла заплатити Чеймберсова самітня мати, і тому її син був примусений перебувати в тюрмі до суду. Ця кавція дуже розгнівала численних членів родини Левін, які і їх багатьох одновірців, які — підтримали зливого упередження статті і заміток у „велький і відповідальний“ як і в сенсацийній пресі, де раз-у-раз підкреслюється „католицтво“ здоганого обвиняка, — були дуже проти того, що суддя звільнив Чеймберса з ув'язнення перед слідством.

Кардинал О'Коннор впеває у обширний статті жидівських громадян Його Архієпископії, що він шире болей трагедією обох родин, і — як християнин — співчуває і з родиною Левін і з родиною оскарженого. Це саме почуття милосердя керує і священниками, що взяли тим часом у опіку 19-літнього Чеймберса, який кожного дня зголошується до отця Т. Ленарда, як і виконує певну працю в самому Нью Йорку, чекаючи суду, що його або засудять, або оправдає.

Сам Р. Чеймберс, перше ніж ступити на слизьку стежку „розбавленої молоді“, для яких горілки, наркотики і „дикий секс“ стали чи не щоденною справою, був добрим католицьким хлопцем, навіть вітварним служкою, та відвідував католицьку елементарну школу, звідки його знає о. Т. Ленард, його теперішній добродій-опікун.

ПОСТАВЛЯТЬ ЛАВКУ БІЛЯ ДЕРЕВЦЯ

Денвер, Кольо. — У суботу, 18-го жовтня ц.р., тут відбудеться дедикація лавки з відповідним написом під деревцем, посаженим 14-го червня ц.р. в пошану жертв ядерної катастрофи в Чорнобиль. Дедикацію переведе посадник міста Денверу Ф. Пеня. Гарну з кольорадського червоного каменя лавку, за старанням 38-го Відділу СУА, уфундувала українська громада Денверу.

Денвер, Кольо. — У суботу, 18-го жовтня ц.р., тут відбудеться дедикація лавки з відповідним написом під деревцем, посаженим 14-го червня ц.р. в пошану жертв ядерної катастрофи в Чорнобиль. Дедикацію переведе посадник міста Денверу Ф. Пеня. Гарну з кольорадського червоного каменя лавку, за старанням 38-го Відділу СУА, уфундувала українська громада Денверу.

В КОНГРЕСІ ЗСА ПО РІЗНОМУ ОЦІНЮЮТЬ ВИСЛІД ПЕРЕГОВОРІВ

Вашінгтон. — Сенатори і конгресмени ЗСА по різному оцінюють міжвершинні переговори між президентом Роналдом Регеном і совєтським лідером Михайлом Горбачовим в Ісландії, які, як відомо, закінчилися неуспішно і тим самим чергова вершинна конференція, яка мала відбутися прикінці цього, або на початку наступного року у Вашингтоні не відбудеться.

Обидвом співрозмовникам не удалося домовитися про справу редукції ядерної стратегічної зброї, зокрема ракет далекого і середнього сягю тільки тому, що совєти намагалися зманивувати З'єднані Стейти Америки, в тому випадку самого Президента і його найближчих співробітників, в пастку і домагалися, щоб Р. Реген зрікся своєї стратегічної оборонної ініціативи, тобто дослідів, продукції і розміщення космічних апаратів, завданням яких буде перехоплювати і знищувати ракети в просторах.

Далеко до переговорів в Женеві і тепер, коротко перед зустріччю в Ісландії, президент Р. Реген заявляв і підкреслював, що СДІ не може бути предметом переговорів про редукцію зброї, бо сама вона не є офеизивною зброєю, а засобом оборони ЗСА і решти вільного світу.

Очевидно, М. Горбачов і його доорядники цілковито ігнорували заяви Президента ЗСА і в Рейкявіку піднесли цю справу у площині принципу. ЗСА не погодилася на переговори в цій справі і тому наступило фізико самих переговорів.

Сенатор Річард Г. Лугар, республіканець з Індіани,

голова впливової сенатської комісії закордонних зв'язків, сильно і послідовно обороняє президента Р. Регена і вказує на пастку ССРР, у яку Горбачов намагався „загнати“ Президента ЗСА. Але демократи, може навіть не з принципових, а з практичних міркувань, атакують Р. Регена. Наприклад, сенатор Клейборн Пелл з Род Айленду, який вважає, що Президент „випустив з долоні вже зловлену птицю за дві пташки, що ще знаходяться на волі корчах“. Він мав на думці СДІ, стратегічну оборонну ініціативу, чи космічну зброю, якої ЗСА ще не мають.

ПРЕЗИДЕНТ РЕГЕН ОБОРОНЯЄ СТАНОВИЩЕ ЗСА

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, повернувшись із дводенних розмов з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим в Ісландії, почувався до обов'язку скласти звіт американському народу з перебігу розмов і неуспішного закінчення зустрічі тимбільше, що противники політики Адміністрації вже розпочали тут і там зручно використовувати нібито „помилки“ Президента ЗСА для своїх партійних справ, а головою для передвирної кампанії цього року і президентської в 1988 році.

Очевидно, причиною неуспішності переговорів не була тільки справа СДІ, тобто стратегічної оборонної ініціативи ЗСА, від якої президент Р. Реген не хотів відмовитися, але також загальний стратегічний баланс, який, на думку совєтських військових стратегів, міг бути захитаний в користь Заходу, який технологічно далеко випередив Советський Союз, хоч він, ССРР, напродукував значно більше ракет і більшою силою атомового удару.

Щоб виграти пропагандивно переговори в Рейкявіку М. Горбачов і його доорядники приготували для ЗСА пастку, знаючи наперед, що Вашингтон ніколи не зрештунує з стратегічної оборонної ініціативи, яка не тільки дає почуття безпеки для ЗСА і решти вільного світу, але яка, як заявив Президент, була причиною, що совєти взагалі почали говорити про редукцію ядерної зброї і частинне роззброєння.

Не зважаючи на деякі скрайності в оцінці розмов Президента з М. Горбачовим, в загальному законодавчі, політичні аналітики і коментатори, а також альянти ЗСА в Європі, які мали нагоду почути пояснення цих справ з уст державного секретаря ЗСА Джорджа Шульца, підтримують становище Р. Регена. Совєтську сторону в оцінці розмов в Рейкявіку заступає досить обережно Генералі Герасимов, речник міністерства закордонних справ ССРР, який, подібно як президент Р. Реген, залишив відчинеюо хвіртку для можливого продовження переговорів в Женеві і майбутніх зустрічей на вершині.

На думку Р. Регена, совєтський лідер М. Горбачов зрівняв переговори з тих чин інших причин. Про причини скажуть пізніше особи, які докладно студіюють підсовєтські справи і відносини Москви до ЗСА і демократичних країн Заходу. З'єднані Стейти Америки, — заявив Президент, — не змінили своєї думки, що договір про зменшення стратегічної ядерної зброї, зокрема міжконтин-

ентальних ракет далекого і середнього сягю можна буде підписати в майбутньому, якщо ССРР цього бажатиме. Зрештую в Ісландії вже був випрацьований докладний план зменшення ракет середнього сягю в Європі і Азії і він становитиме базу для переговорів американських і совєтських представників в Женеві і під час свентуальної зустрічі Р. Регена з М. Горбачовим, якщо така відбудеться. „Ми розійшлися без підписання договору в Рейкявіку, — відмітив Президент ЗСА, — але питання відвідін совєтського лідера до ЗСА стоїть відкритим і сама програма чергової зустрічі на вершині все ще є актуальною“.

У СВІТІ

РЯТУНКОВІ ГРУПИ ПРОДОВЖУЮТЬ шукати за оціленими жертвами землетрусу в Ель Сальвадорі, у якому загинуло, згідно урядовою статистикою 899 осіб, а 10,000 осіб були поранені, деякі тяжко. Покійно не відомо скільки залишилося без даху над головою, але припускають, що приблизно від 150 до 200,000 осіб. У Вашингтоні повідомили, що загинули також два американські громадяни. Уряд ЗСА і уряди інших країн вислали до Ель Сальвадору допомогу, в першу чергу палянки, теплі накривала, одяг, харчі, ліки поліві шпиталіки тощо.

ХРИСТИАНСЬКО-СОЦІАЛЬНА унія, політична партія Баварії, здобула у стейтвних виборах значну перемогу, здобувачи 55,9 відсотка усіх голосів. Прем'єр-міністр Баварії Франц Йозеф Штарвер, найбільш надійний партнер коаліційного уряду канцлера Гельмута Коля, ридить Баварію уже 24 роки підряд, і як виглядає з вислідів виборів, згадана партія й далі очолюватиме провінційний уряд. Соціальні демократи, які мають амбіцію виграти в січні 1987 року парламентарні вибори в Західній Німеччині і спільно з іншими ліберальними партіями творити новий уряд, в Баварії здобули тільки 27,4 відсотка голосів, найменше з усіх провінцій ФРН. Очевидно, канцлер Г. Коль задоволений вислідами виборів в Баварії.

КОРОЛЕВА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ Єлисавета II відбуває історичні відвідини в Китайській Народній Республіці, бо це вперше британський суверен відвідує китайський материк. Єлисавета II перебуватиме в Китаю шість днів і зустріне там з найвищими китайськими лідерами. Візита королеви наступила майже два роки після того, як Великобританія і КНР погодилися справу Гонг Конгу.

УРЯД ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ заперестував проти захоплення совєтими корейського риболовного корабля біля японського острова Гокайду. Офіційні представники південнокорейського уряду заявили в Сеулі, що вони не розуміють чому совєтські кораблі вирішили притримати корейський човен. Тому, що Сеул не має дипломатичних зв'язків з ССРР, а всі дипломатичні справи поладжує для Корей Японія, корейський уряд мусить чекати на вияснення з Токіо.

АГЕНТСТВО ЮНАЙТЕД ПРЕСС Інтернашенел інформує з Варшави, що польські комуністичні власті домагаються розв'язання ради „Солідарності“ і погрожують, що почнуть арештувати активістів відновленої профспілки, яка хоче діяти легально на підставі інуючої в Польщі конституції. Не зважаючи на те, що уряд забороняє діяльність „Солідарності“, ця профспілка, очолювана Лехом Валенсою, все ще має багато симпатиків серед польського народу і то не тільки серед робітників, але також серед інтелектуальної верстви. „Ми відомо сидіти за ґратами, як бути невірниками на волі“, — заявили іншатори створення ради „Солідарності“, Адам Міхнік і Збігнєв Буяк.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ДЕПОРТУВАЛА шість осіб запідозрілих в терористичній діяльності. Офіційні речники британського Скотланд Ярду заявили, що усі шість належали до групи Абу Нідаля, яка займалася і переводила терористичні акти не тільки у Великобританії, але також в інших європейських країнах. Шістька тепер приготувалася до атенатів на американські і британські об'єкти в Лондоні, але вони були своєчасно розкриті службовцями Скотланд Ярду. Газета „Сандей Телеграф“ повідомила, що серед шістьки було п'ять арабів і один швед.

В АМЕРИЦІ

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена планує впровадити нові правила, щоб охоронити старих людей по старечих домах від злого трактування з боку керівництва тих домів та їх працівників. Усім старим людям, які перебувають і перебуватимуть по старечих домах, гарантуватиметься „достойна ексистенція“ за цими новими правилами, що їх накреслив Департамент здоров'я і людської обслуги. З ухваленням цих правил, управління старечого дому муситиме повідомляти своїх резидентів про те, що їм належать різні послуги правників та послуги інших урядових офіційних осіб, якщо виникає така потреба. Резиденти старечих домів теж матимуть право впливати на політику старечого дому і матимуть доступ до власних історій хвороб тощо.

НОВИЙ ЛІК ПРОТИ вагітності і одночасно такий, що припиняє вагітність, вироблено у Франції і живається в обмеженому сягю вже тепер, а в Америці він стане доступним для бажаючих жінок через рік. Цей новий лік має назву RU486. Лікарі, знайомі з цим ліком, кажуть, що це „один з найбільш хвилюючих поступів у царині родинного планування за останні багато років“.

В НЬО ЙОРКУ ЗАКІНЧИЛИ інженерські досліді над проєктом додаткового постачання міста водою з ріки Гадсон, і прийшли до висновку, що таке можливе й побажане. З Гадсону можна буде брати приблизно 300 мільйонів галлонів денно. Досі Нью Йорк споживав 1.5 білйона галлонів води денно, але цієї, хоч і великої кількості води не вистачає для міста, якщо воду побирають з самих водних резервуарів. Очевидно, такі міські плани відразу змобілізували різні групи з середньої течії ріки, і вони виступили проти такого побирання води, бо, мовляв, місцевості в Гадсон-долині, такі, як Покіпсі, не матимуть достатньо води для себе. Справу мабуть вирішуватиме врешті-решт Об'єднаний і губернатор.

ВСЕ БІЛЬШ І БІЛЬШ зростаюча хвиля злочинності по школах примусила освітніх діячів Нью Йорку та інших теренів ближче простудіювати цю тему, і таку Бостоні вже уняєм пропонують 10-тижневий курс про те, як запобігти буйній і злочинній поведінці серед них самих. Цей курс веде лікарка д-р Дебра Протров-Смит, яка спеціалізується в дітях і підлітках правопорушниках, що їх тепер по школах не однієї, як це було колись, а пересічно четвертина класів. Лікарка під час 45-хвилинної сесії курсу дейно обговорює причини і наслідки „гарячої поведінки“ і „непогамованого бажання битися“ серед молоді — тобто нахилу поладжувати непорозуміння поміж хлопцями шляхом насильства, фізичної бійки з вжиттям ножа чи й вогнепальної зброї. Викаладач у той спосіб старється показати цим підліткам „темну сторону“ такої реактування. Доктор Протров-Смит розповідає уням про відомі і статистику дані, що найбільш поширеною смертю між молодими неграми віком від 15-ти до 24-го року життя є убивство, і що убивник і жертва, як правило, є тієї самої раси; що в 60 відсотках убивник і убитий знали добре один одного. Не все не раз вражає молодих людей, які про похмуру статистику „не мали зеленого поняття“.

СВОБОДА **СВОБОДА**
Українська щоденна газета
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, не відповідаючи на запитання. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Залицяння Москви до Пекіну

Советський лідер Михайл Горбачов ще в липні заповів, що він зацікавлений відновленням приятельських зв'язків з Китайською Народною Республікою. Доказом такої зацікавленості була висилка тепер до Пекіну численної советської делегації на чолі із заступником міністра закордонних справ СССР Ігором Роговичем, який від першого дня приїзду до КНР розвинув широку активність, відбув декілька зустрічей з китайськими провідними особами, а також радо виступив на пресовій конференції з участю журналістів акредитованих у Китаї.

Як відомо, лідери КНР, а спеціально сеньйор китайських комуністів Денг Шаопінг, поставили три головні передумови, від яких вони узалежнюють відновлення співпраці і поліпшення дипломатичних зв'язків з СССР, а саме: виведення советських військ з Афганістану, закінчення окупації Камбоджі в'єтнамськими військами і зменшення наполовину прикордонних військ СССР на китайсько-советському кордоні, тобто з одного мільйона до 500,000 воїків.

„Ми готові до розмов про всі справи і проблеми, які стоять на перешкоді советсько-китайської співпраці“, — заявив кореспондентам Рогович. Очевидно, відомлення советського пресового агентства ТАСС про запланування відтагнення деякої кількості советських військ з Афганістану і заповідного приїзду до Москви більшої в'єтнамської делегації, яка напевно говоритиме з М. Горбачовим про таке ж зменшення їхнього війська в Камбоджі, не було припадковим.

Крім того Пекін недавно відвідав лідер польської комуністичної партії Войцех Ярузельський, який, як кажуть політичні спостерігачі і аналітики, користується довірою советського Політбюро і самого Горбачова. Заповіли свої візити до КНР східнонімецький комуністичний лідер Еріх Гонекер, болгарський Тіодор Живков і мадьярський Янош Кадар.

Процес „потепління“ відносин між китайським колосом і советським блоком розпочався в 1983 році, коли тодішній лідер китайської комуністичної партії Гуа Гуофенг відвідав Румунію і Югославію, а міністер закордонних справ Гуань Гуа-Мадаршину, Чехо-Словаччину, Болгарію і Польщу. Правда, з цих відвідин нічого путнього не вийшло, але вже тоді було покладено підвалини під нову, чи радше відновлену ідею конструктивної співпраці, як рівний з рівним. Здається, що „ідеологічний спіл“ між Пекіном і Москвою сьогодні вже не має такої гостроти, як в 1961 році, можливо тому, що комуно-московські імперіалісти у переговорах з китайцями ніколи більше не згадують про єдність соціалістичних країн, чи вищість кремлівського центру над всіма іншими комуністичними державами. Москва формально не викриває ще доктрини Леоніда Брежнєва про „збереження і забезпечення інтересів соціалістичних держав“, але це „збереження“ в ніякому разі не відноситься до Пекіну.

Чи розуміє і головню чи протидіє цій підступній політичній стратегії Москви Адміністрація президента Рональда Регена. Мабуть, що так, бо Вашингтон своїми торговельними перетракціями з КНР, об'являючи про продаж модерної зброї і технологій, поїздкою секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнбергера до Пекіну, вже частинно зневалізував голосну советську пропаганду про „конечність співпраці Москви з Пекіном“, і, що найважливіше, поставив в неутральне становище самих китайських лідерів, які мусять вибрати собі партнерів, тих, що свою дружбу будують на фразеології, пропаганді і підступі, або тих, що своїм індустріальним потенціалом дійсно зможуть допомогти китайцям стати на власні ноги.

У зв'язку з непорозумінням, яке заіснувало між президентом ЗСА Рональдом Регеном і советським лідером Михайлом Горбачовим за справу стратегічної оборонної ініціативи, тобто космічної зброї, що вивисли доведло до неуспішного закінчення розмов в Ісландії, проблеми прав людини під час розмов майже не були обговорювані. Неспроможність обидвох сторін домовитися про зменшення стратегічної нуклеарної зброї, зокрема міжконтинентальних ракет далекого і середнього застосу, цілком захлапила на останнє місце гуманітарні справи, а головню справу еміграції і злук родин.

Микола Бараболяк
Міко Зедонг завів Китай свою версію марксизму-ленінізму, а особливо славетною „культурною революцією“, у сліпий кут гіршу халепу, чим Сталін і його послідовники Советський Союз. Але після смерті Мао (1976) провідники Китаю очулися, зрозумів це особливо „соратник“ Мао Денг Шаопінг. Денг натерпівся особисто, бо хоч як він був близьким до Мао, не минули і його репресії за його неортодоксійні погляди та критичні політичні погляди. І не зразу після смерті Мао виріс Денг на нового лідера. Як наслідок Мао прийшов зразу Гуа Гуофенг. Та вже 1978 року Денг притримав усіх інших претендентів на лідера Китаю, і оці вже восьмий рік Китай під його фактичним керівництвом.

Денг зрозумів, що нагально і радикально системи зміни не можна. Годі відкинути ідею, що „партія веде“, не намагаючись держави на катастрофу. Влада не може втриматися без кореня легітимності. А що легітимність надає державі комуністична партія. Та Денг завів у системі так далеко йдучи зміни, що в Китаї у комуністичних пеленках відживає капіталізм. Вже нині можна з певністю сказати, що Китай вже не тоталітарна, тільки авторитарна держава, що є великим кроком на шляху до демократії. Прийшли великі зміни в економіці держави, дано людям більше свободи. З побільшенням економічної свободи мусить прийти і поширення громадської і політичної волі, що й можна нині заважити в Китаї. Очевидно, від того

Як подають знавці Советського Союзу на Заході, московська комуністична імперія переживає в наші дні глибоку духову кризу. Про це переконливо свідчать самі російські літературні часописи й журнали в Советському Союзі, сторінки яких, останніми часами, переповнені описами морального загнивання жителів московської комуністичної імперії.

Найбільш популярні сучасні російські письменники в СССР — це Василь Биков, Віктор Астаф'єв і Чингіз Айтматов, започаткували тривожні голоси з приводу цієї кризи. Ці письменники бачать корінь цього занепаду у знищенні релігії; вони рівно ж твердять, що єдиний вихід з цієї кризи — відновлення релігії.

Василь Биков, офіційно визнаний одним із найкращих сучасних советських російських письменників, який отримав багато літературних нагород і відзначень, заявив, що моральність не може існувати без віри.

„Що сталося з нами (треба розуміти: росіянами — СЖУ)? — питає Астаф'єв, багато-публікований автор, в одній із своїх нещодавно надрукованих статті. Хто зіпнув нас в глибини зла і нещастя і чому? Хто знищив божеське світло в наших душах? Хто загасив ліх

Ганна Чернін

КРАЇНА МІЛЬОНЕРІВ

Після сніданку Сато веде нас на огляд міста. Перше, що нам зустрічається — похорон. На наші заборони, це нещаслива прихметка, але тут з цього нічого не роблять. Смерть вважається таким же звичайним явищем, як і народження. Після смерті, вірячи будисти, людина переселяється в інший світ, і через те священник дає покійному нове ім'я (чим більше заплатити, тим краще буде нове ім'я). Покійника покривають круглими вінками і спалюють, попіл кладуть до урни, урну закопують в землю встановлюють надгробок плиту, на якій виکارовано нове ім'я покійного. Можна вогати й старим традиційним способом у могилу, але землі мало, тож це коштує дуже дорого. Земля тут взагалі мріється матами (підстилками, на яких сплять). Селяни не тільки ороють поле, а й руками розминають ґрунти та всіляко стараються, щоб на своїх мініятурних грядках вирости якнайкраще й якнайбільше. Можна було б імпортувати дешеву городину з Америки, але уряд шанує своїх фермерів і купує городину від них.

Ми, японці, взагалі любимо дорожечку. Чим дорожче, тим краще, — сказав Сато, ми не знали, чи він жартує, чи справді це так. Пізніше ми довідалися, що це факт. Перш за все, японці отримують вищу платню, ніж американці. Це було нам по носі, бо ми звикли, що наші стандарти найвищі. Кожна японська — мільйонер, коли рахувати на сні. Один долар, в час нашого побуту, рівнявся 176 сена. Середній річний заробіток у них 4 і пів. сн. Але мільйонери не журяться: якщо взяти наш середній заробіток в 15,000 доларів, то, перерахувавши його на сні отримаємо понад 2,5 млн. Отож, і ми мільйонери, але як доводилося щось купити, то за сто сн

ПІДЕ ГОРБАЧОВ СЛІДАМИ ДЕНГ ШАОПІНГА?

І. країна, вона багата у природні ресурси, що її душити, та система. Все ж найшліше перші ризиканти, коли Китай проголосив політику „відкритих дверей“ і став запрошувати закордонних підприємців вкласти капітал у Китаї. Щоб уможливити капіталовклад і кредити, прийшли Китаєві завести деякі зміни у їхній правовій системі з порушенням принципів „соціалістичної власності“ Великим „революційним“ актом у ділянці індустрії було скасування останніми місяцями закону про „залізну миску робітників“ (як колись у СССР) не мав права покинути працю, як теж не вільно було його звільнити. Робітник був прив'язаний до місця праці. Тепер він може заключити договір праці на означений час від двох до 20 років. Воно корисне і для робітника і для підприємства. Доктринерське зв'язання рук обоїм сторонам не могло виходити на користь продукційному процесу. Такі й інші зміни в комуністичній господарській системі прийшли під гаслом „чотирьох модернізацій“ — у хліборобстві, індустрії, науці і війську.

Найбільш далекоїдучими були зміни у земельній ділянці. Комуни (колгоспи) стали зникати. В них ішли директиви згори, що виробувати на землі. Тепер да-

Степан Женецький

У СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗІ — ДУХОВА КРИЗА

тар нашої свідомості, вкинув нас у темну, глибоку яму, в якій намагаємось знайти дні, і опертя і якийсь провідне світло для майбутнього? „Яку користь ми маємо від світла, яке провадить нас до вогню пекла?“

Ми жили зі світлом у наших душах (релігія), придбаному давно перед нами творцями героїських подвигів, яке світило нам, і ми не мандрували в темноті, не вдарялися лобами об деревця, чи одні з одними в світі, не видирили собі очей, чи не ламали кості нашим сусідам.

„Вони (комуністи) вкрали його (світло-релігію) від нас, і не дали нам нічого взамену, давши нам до вжитку безвіря, всепожираюче безвіря...“

„До кого ми маємо молитися? Від кого ми маємо очікувати прощення?“

Ця стаття Астаф'єва була надрукована в травневому числі популярного журналу „Наш Современник“, що появляється у Москві. Астаф'єв також отримав багато режимних нагород і літературних відзначень. Він є найвизначнішим сучасним

рушієм слов'янофілства. Його твори насичені тугою за давньою, царсько-православною Московією і християнською вірою. Цікавою появою, серед російських письменників у СССР є Айтматов, мохаммеданин, також дуже популярний і офіційно визнаний письменник, який прославляв Христа і християнство. Коли його спитали, чому він образ студента теології, як головного героя свого найновішого твору, надрукованого в травні ц. р., в провідному советсько-російському журналі „Новий Мир“, він відповів: „Християнство виявляє дуже сильний вплив у постаті Христа. Іслям, до якого я зарахувався із-за моєї етнічної приналежності, немає такої сильної постаті. Мохаммед не був мучеником. Він переживав важкі часи, багато терпів, але бути розп'ятим за ідею і протити-того іслям не має.“

„Хвилі критики на сторінках російської літератури в СССР, як правдоподібно, є поза контролем, почалася в 1982 році, коротко після смерті партійного ідеолога Михайла Суслова,

що його тепер називають „великим інквізором“, який майже чверть століття нищив усі важливі прояви духовного життя в советській тюрмі народів. За часів Суслова, ідеологічні заправи були б такі єреси засудили і знищили залізним п'ястком.“

Сьогодні, коли нові вагачки безбожної комуно-московської імперії є ще нерішучі, і невеликі себе, часописи „Правда“, „Ізвестія“ і головний партійний ідеологічний журнал „Коммунист“, прийняли заклики до відродження релігії, мовчанкою. Традиційно ліберальна (як на советській відносини) „Літературна газета“, надрукувала інтерв'ю з Айтматовом, у якому йому дозволили висловити його „спокусливі“ погляди, без жодних критичних заваг, хоч з інтерв'ю було ясно, що редактор, який проводив розмову, був явно прихильний до поглядів Айтматова. Традиційно православно „Комсомольська Правда“, критикує релігійні нахили визначних письменників, хоч і в лагідній формі.

Новий советський голова Михайл Горбачов і його 2.2 кремлівський партійний ідеолог Егор Лігачев мають великий кліпінг: як вони мають відповісти на відкриті домагання за відроджен-

(Закінчення на стор. 4)

купи може цукерочок. Обід коштував 12,000 сн і вище. А за 20 доларів ви би не дістали славного Кобе стейка. Що ж то за стейк? Через те, що в Японії так мало місця, мало пасовища і мало биків, вся увага зосереджується на якості. Городина наймівнірні свіжа, риба щойно зловлена, а м'яса дають маленькі шматочки, зате дуже смачні. Биків годують на убій зерном, намоченим у горілі, а також масують биків, щоб м'ясо було м'яке.

Нема більш у світі працюючих і чесних робітників, аніж у Японії. І це саме стосується їхніх працевластів. Між ними існує атмосфера повного довіри. Фабриканти справедливо винагороджують за працю й поважають зі своїм робітниками по-родиноному. Обидві сторони всім серцем намагаються тримати престиж свого виробництва. Профспілок не існує, бо робітники не мають на що скаржитися.

— А як ваші податки? — Помірковані. Від 5 відс. до 70 відс., залежно від заробітку. Японці дуже люблять вечеряти в ресторанах. Наймають гейшу, гарну й розумну дівчину, що вміє розмовляти з клієнтами, граційно подає страви, часом грас на сесієні і співає жалібно серцевищаючі японські пісні. Залицятися до неї можна, але без рук. За це або вас, або її могли би вислати з кімнати. Звичайно, гейшу наймає компанія японських чоловіків — це їм коштує біля 100 доларів. Удома вони могли б таке саме мати за зарплату, але японці люблять розкидати грошіми. Одна за одною на столі з'являються маленькі порції викручених страв, прикрашених, як мистецькі композиції. Все їде повільно, тихо — відпруження після активної денної праці. Чайна церемонія супроводжується столітнім ритуалом поклонів, джування, усмішок, повертань чашечок малюнком до гостя, а той її обертає малюнком до гейші... Час пива, а рахунок росте. Ну і що? Рахунок, як правило, посилається до установи, де працює клієнт, і установа його платить, бо це відряджується на податку. А хто такої умови з установою не має, бере гроші з кишені. Часом виявляється, що в кишені порожньо. Не біда: власник ресторану тільки записує ім'я клієнта (не перевіряючи документів) — і все. Гроші будуть вчасно надіслані.

Ну, гаразд, — подумують деякі (тільки деякі!) чоловіки. Якщо вже гейша така недоторкана, що ж нам робити? Не біда: є ще й інша порода гейш, так звані „макура-гейші“, в

ЗДОРОВ'Я ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Пандемія хвороби АІДС та Азідотимідин (АЗТ)

Світова організація здоров'я з оцідком у Швайцарії, яка збирає відомості про стан здоров'я у всіх країнах та рівночасно й інформує про всякі розрозливі чинники тому здоров'ю, способи запобігання всяким інфекціям і тощо, останнім часом повідомила про постійний зріст та поширювання хвороби АІДС у всіх країнах світу та просто воно розвинулося у пандемію.

Ми про цю хворобу писали вже цього року кілька разів та подали про її розвиток, причини та про деякі експериментальні засоби лікування цієї хвороби. Проте найкращою обороною перед всякими пошестями це широка пропаганда та освідомлення людності, а зокрема молоді. (дивись „Свобода“ чч. — 77, 118 і 132). Це саме твердить в останньому звідомленні з вересня ц.р. директор згаданого організації, д-р Йонатан М. Манн, підкреслюючи великий зріст хворобливих випадків АІДС у світі. За статистикою найбільше зареєстрованих випадків АІДС є в ЗСА, себто коло 25-30,000, а це в порівнянні з кількістю 17-20,000 зареєстрованих у січні ц.р. виявив великий зріст. Подібний зріст хвороби АІДС подають статистики в Німеччині, Франції та Італії, хоч не бракує вже в Австралії, Африці та в Советському Союзі, хоч до цього не дуже радо признаються органи советської здоров'я-охорони. Для пригадки це раз долаю, що кожна людина має у своїй крові певні оборонні засоби чи т. зв. імунні речовини, які поборюють всякі виникаючі до організму людини інфекційні чинники такі, як бактерії, віруси й тощо. Однак дуже важливим засобом оборони є деякі білоквіці, звані Т-3, наявні в крові. Сьогодні ми вже знаємо, що спричинником АІДС (по-англійськи сквайд імунітету дефієнсі синдром), чи браку оборонних речовин у крові, є ретровірус ГТЛВ - III, який, діставшись до крові, виникає до згаданих Т-3 клітин, там незвичайно скоро помножується та просто розсаджує клітину, а діставшись вже у великій кількості до русла крові нападає інші клітини Т-3 та їх знищує. Так у короткому часі хвора людина втрачає згадані клітини і втрачає свою оборонну силу. А тоді всякі хвороби, а зокрема чомусь особливо запалення легенів (пневмоністис пневмонія), що часто атакує згаданих хворих та пестрака капоніс чи інші хвороби виникають та когось хворого упродовж одного року... від появи перших ознак хвороби.

У вересні ц.р. у радіо, телевізії та в часописах появляється широко коментована вістка про застосування особливого лікаря, азидотимідин (АЗТ), хемічної речовини продукції фармацевтичної компанії (Борьелла) у лікуванні хворих на АІДС. Речовина ця нова. Її вже дехто випробовував в експериментальному лікуванні інших інфекцій. Не осягнувши якогось ефекту, фабрика відклала цю субстанцію до магазину.

До читачів коломни про здоров'я спаві: Я незвичайно вдячний читачам за численні їхні відгуки та прихильні оцінки моїх статей. Направду були вони численні до статей про Чорнобиль, АІДС та вітаміни. Проте, замість телефонувати до мене чи передавати їх прихильні відгуки, особистих зустрічах, я прошу би шановні читачі писати до редакції „Свободи“ свої короткі заваги чи признання, бож „Свобода“ й редакція повинна ділитися ними за це, що таку коломну містить в себе.

Р.О.

перекладі — гейші для подшукі. Правда, в Токіо їх нема. Вони гастролюють по курортах. Крім того, є і такі „господини“, що після бенкету можуть, за окрему винагороду, піти на прогулянку з гостем, якщо він не забавлять набрався саке.

Увечері ми мали вирішити велику проблему: їхати чи не їхати на екскурсію до гори Фуджі? Назавтра заповідалася хмарна й туманна погода. Всі компютери погодилися на тому. Екскурсія, правда, довга, 12 годин із обідом, коштує 100 (сто!!!) доларів. Двісті на двох. Такої ціни ніде в наших мандрах ми ще не зустрічали. Ми, колишні діписти, лишиниш ошадними на все своє життя. Проте, я поборолла свою вдачу і сказала Степанові:

— Це єдиний шанс побачити Фуджі. Що ці 100 доларів проти тих тисяч, що ми видали на що мандрівку? Йдемо! — Осього я тільки й чекав! — зрадів мій чоловік, додавши: — Алеж сто доларів!

— Егеж, 17,600 сн... Ми ж мільйонери!

Пішли записуватися. А там наші обидва керівники: Агнес і Сато. Вони як змовилися: — Не їдте! Нічого не побачите. Ось із вашого вікна видно гору — не Фуджі, але також гарна. Дивіться на неї в гарну погоду й уявляйте, що то Фуджі. А в туманну днину ви так само побачите Фуджі, як ту гору з вашого вікна.

Навіть касирка екскурсійної агенції підтримала їх у цій сумній прогнозі. Чесні японці не хотіли здобувати бізнес неправдою й заманованням і як це роблять в інших країнах.

Другого ранку надворі було похмуро. Мряка і хмари. І гори з нашого вікна не видно. Через пару годин туман розсіявся і яскраве японське сонце засміялося до нас. Але ми вже спізнились на екскурсію. Гору Фуджі ми все ж побачили, коли відітнали з Японії. Наш літак летів просто над нею, і ми бачили той білосніжний конус із кратером — не знаю, чи краще побачили б на екскурсії.

Закінчення буде

Як відомо, у діаспорі існує цілий ряд танцювальних ансамблів, які своєю діяльністю пропагують українське танцювальне мистецтво, а одночасово з цим формують світ про цей жанр української культури вільному світі.

Поміж десятками таких ансамблів у вільному світі особливу увагу заслуговує ансамбль Степана Чупляка з осідком у Нотінгтамі Великій Британії. Це, можливо, один із „наймолодших“ танцювальних колективів, бо йому усього 7 років існування, але за цей час, незважаючи на короткий, він умів вибитися на одне із юлових місць поміж подібними ансамблями та може похвалитися успішними виступами, і то по декілька раз, у таких країнах: Ірландія, Швейцарія, Голландія, Еспанія, Франція, Бельгія, Португалія та десятками виступів у Великобританії.

Постає питання: що є причиною такого успіху? На це така відповідь: інтенсивна праця, добре плянування, великий ентузіазм усіх членів ансамблю, а особливо його керівника і основоположника Степана Чупляка, добра хореографія, чудові строї, строга дисципліна та добра внутрішня атмосфера, яка сприяє усім вимогам.

Ансамбль нараховує коло 50 танцюристів, з яких улюблений час можна вивести на сцену 20 пар. При ансамблі існує 14-членна оркестра, а разом із позакіслюваними особами, як от упорядники га, зроби, техніки від освітлення і звуку, гримувальники, водії малих автобусів і т. п., то всього разом можна нараховувати коло 90 осіб. Як бачимо, йдеться про великий ансамбль та значну організацію.

Керівник цього колективу Степан Чупляк народився у Англії 36 років тому. Мати його німецького походження, батько український. Уже з молодих літ він відчував любов до українського народного танку та з

Народний танцювальний ансамбль Степана Чупляка

Оркестра танцювального ансамблю Степана Чупляка з Великобританії.

великим ентузіазмом ходив на проби танцювальної школи, яку з початком 50-их років заснував у місті Манчестер с. п. балетмайстер і хореограф Петро Дністровик. Там він заснував танцювальний ансамбль „Орлик“, який існує й дотепер під керівництвом його учнів Дмитра Парадюка та Марії Бабич. З цього першого ансамблю вийшли не одні добрі танцюристи, а між ними і Степан Чупляк. Варто згадати, що, крім виступів з „Орликом“, С. Чупляк виступав також, між іншим, декілька років по різних країнах світу із відомою в той час професійною групою танцюристів і музикантів, званих „Кубанськими козаками“. Ці й інші виступи допомогли Степанові Чупляку пізнати і добре засвоїти собі техніку не лише танцю, але і цілу структуру танцювального ансамблю. Після 15-річного танцювання він вже не задовільнявся цими виступами, бо його думки і „серце у ногах“ були спрямовані на створення свого власного ансамблю, що він і зробив тому 7 років.

Від самого початку він ставив великі вимоги до своїх танцюристів. Вимагав від них цілковитого посвячення, дисципліни, довгих інтенсивних занять та точності, а одночасово поставив перед собою ясну та специфічну ціль — пропагувати у світі українські традиції і культуру у формі танку, пісні та музики.

С. Чупляк по професії учитель математики. Працює в одній із шкіл Нотінгтаму, а маючи багато знайомих учителів англійців, зумів їх переконати у тому, щоб вони побачили українські народні танки. Так почалися часті виступи ансамблю по різних англійських школах. Це мало подвійну користь: пропагування цього танку та форуми для вербування танцюристів до ансамблю, бо зрозуміло, що цього неможливо зрештеш у Нотінгтамі, де перебуває усього декілька соток українських родин. Під сучасну пору майже 50 відсотків членів ансамблю — це чистокровні англійські хлопці та дівчата, захоплені красою нашого танку та музики. Це, між іншим, також

один із фактів, який допоміг у тому, що Управа міста Нотінгтаму цікавиться цією одиницею, вважаючи її позитивною та культурною атракцією цього відомого міста, яке недавно відзначувало 700 літ свого існування. У ансамблі молоді у віці від 15-ти до 30 років, коли мова про танцюристів. У оркестрі, яка є інтегрованою частиною цього енергійного і життєрадісного ансамблю, грають люди різного віку. Ансамбль пишеться атрактивними костюмами із різних районів України. Ці костюми — це один із дуже додатних атрибутів цього гуртка, який, як сказано, за релативно короткий час мистецьким рівнем своїм виступів по великих театрах та фестивалях у Європі у присутності тисяч глядачів зумів показати таку класу аматорського ансамблю, який майже торкається професіоналізму. Сучасний репертуар ансамблю — понад 20 танків та декілька інструментальних та інструментально-вокальних творів. Сюди входять загальновідомі, як „Гопак“, „Коломийка“, „Рукоділля“

„Горлиця“, „Запорожжя“, „Дуб-дуба“, „Чумаки“, а також інші оригінальні танки хореографії Степана Чупляка, який весь час удосконалює і поширює свій репертуар. Як сказано, ансамбль одержав надзвичайно прихильні голоси міжнародної преси за свої виступи. Тут варто навести хоча деякі з них. І так, наприклад, ірландський часопис „Корк Екзамінер“ пише: „Українці завоювали серця глядачів своїми автентичними козацькими танцями, повними бравурності і ритму, а також своїми барвистими строями, у яких танцюють під ритм пульсуючих мелодій гарно виконаних на народних інструментах“. Дописувач дає називає виступ ансамблю „меджік“, тобто чародійним. „Утрехтс Ньюсблад“ (Голландія) за підписом Він Нен Банкер пише так: „Понад 2,200 присутніх були свідками грандіозного вечора фольклору, стоячих овалів і ентузіастичної публіки...“ Д’Афн Лібр (Франція) пише: „Глядачі у Мірамонт і Савінні побачили чар українського танку. Ці українці показали винятковий талант та майстерність виконання, пов’язану із великою граціозністю“. „Гоя Дель Лунес“ (Еспанія) пише: „Спектаклярний показ українців! Триюмф козаків!!!“ „Гаррогейт Інформер“ (Англія): „Спектакль та колорит були присутні на виступі Чупляка. У присутності більш ніж 2,000 глядачів можна було подивитися цей виступ. Контакт між виконавцями і публікою був надзвичайний! Не можна поминути виступ ансамблю Степана Чупляка ні в нулому році у міжнародному концерті „Рояль Альберт Гол“ у Лондоні, який відбувся з нагоди відзначення Року Дитини. Ця колосальна імпреза відбулася у присутності королеви Великобританії Єлисавети Другої та майже 7,000-тисячної аудиторії. Із цього виступу ансамбль зібрав цілий ряд похвал-

них згадок у пресі. На кінець треба згадати хоч коротеньку критику часопису „Івнінг Пост“, який появляється у Нотінгтамі, осідку ансамблю, і вже неодноразово писав про його виступи у „Рояль Гол“, найбільш престижний концертний зал цього міста. Річард Паркінс, між іншим, пише: „Перед нами цілком віддана справі українських танків група молодих ентузіастів із зростаючою міжнародною репутацією. Ця група нас захопила і насолодила. Ця вельмиздисциплінована мистецька одиниця блискуче показала народну культуру України! Як бачимо, схилюючи критик вміло скопив небагато слів про існування і діяльність цього „молодого“ ансамблю.“

І так після успішних виступів на європейських сценах прийшла пора відвідати більш зкупчення українців у Канаді і ЗСА. Це відбудеться у листопаді цього року.

Перший концерт відбудеться у Вінніпегу 6-го листопада, а потім по містах Канади і ЗСА, а останній виступ відбудеться 23-го листопада у Торонто. Усього у цьому першому турі на Північно-Американському Континенті ансамбль матиме 17 виступів. Патронат над цім турне спочиває у руках Ради для Справ Культури при Світовому Конгресі Вільних Українців.

Треба надіятися, що під час цього турне ансамбль одержить належну моральну підтримку від українців у тих містах, де вони виступатимуть. Це їм є дуже потрібне, хоч би з огляду на те, що ансамбль має у своєму складі більше ніж половину чистокровних англійців, які з таким запалом, переконанням та відданістю служать українському мистецтву, а тим і українській справі тут, у вільному світі.

Володимир Луців

Округи...

(Закінчення зі стор. 1)

виголосить Степан Гавриш, крайовий організатор. Під час згаданих нарад члени Головного Уряду УН Союзу у своїх доповідях будуть інформувати присутніх союзівців про працю цілої Союзу у всіх його ділянках за останні дев'ять місяців. При тому буде за торкнена дуже важлива

справа, а саме обговорення пляну організаційної кампанії, яка почалась 1-го жовтня. Завданням згаданої кампанії є придбати до кінця цього року 1,000 нових членів забезпечених на \$5,000,000 доларів. Обов'язком членів Округів Управ, відділових урядовців та делегатів 31-ої Конвенції УН Союзу є взяти участь у згаданих нарадах. До участі є запрошені усі члени місцевих відділів УН Союзу.

У ДРУГУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Невідданого ДРУГА І МУЖА

бл. п. інж.

СТЕФАНА ЮРІЯ ПРОЦЮКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

у суботу, 18-го жовтня 1986 р., о год. 7-й веч.
в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.
Про молитви за душу Покійного просить
дружина ОПЕНА

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої Дорогої ДОНЕЧКИ, МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ І КУЗИНКИ

бл. п.

МАРІЇ ІВАНЦЬКОЇ БАРТОШКО

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

22-го жовтня 1986 року

в Українських Церквах

в Чикаго, св. Володимира й Ольги;
в Нью Йорку, св. Юра;
в Лорді, Франція;
в Норт Порт, Флориди

Просимо сердечно про молитви за спокій її душі.

РОДИНА

Українська Вільна Академія Наук у США

зі смутком повідомляє,
що у четвер, 2-го жовтня 1986 р. помер

бл. п. д-р

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ

Дійсний Член Академії

Опечалений Родина Покійного висловлює глибоке
співчуття —

Управа УВАН у США

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 9-го жовтня 1986 р. з волі Всевисшнього
відійшов у Вічність по тяжкій недугі, на 74-му році життя
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І КУЗЕН

бл. п.

ЯРОСЛАВ САЛДАН

народжений в с. Півчичі, Жидківщина, Україна,
пастун сеньор, член Загону „Червона Калина“.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 10-го жовтня
1986 року, в год. 7 30 веч. в похоронному заведенні Mather-
Hodge, 40 Vanderveer Avenue, Princeton, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 11-го жовтня
1986 р. в українській католицькій церкві св. Йосафата,
1195 Deutz Ave., Trenton, N.J. а відтак на Princeton Cemetery,
Greenview Wiggins St

В глибокому смутку:

дружина — МАРТА
донька — УЛЯНА ДМИТРЕНКО з мужем
ЕВГЕНОМ і дітьми АДРИАНОМ
І НАТАЛІЄЮ
пасербиця — АЛІНА ПЕНАЗ з мужем
ДЖЕРАЛДОМ
і сном ДЖЕРАЛДОМ, мол.
сестра — ОЛЬГА КРЕХТАК з чоловіком
МИКОЛОЮ
і дочкою УЛЯНОЮ з родиною
брат — МИРОН з дружиною МИРОСЛАВОЮ
і дітьми МАРТОЮ і РОМАНОМ
кузен — ІВАН ГАПІЙ з дружиною МАРІЄЮ
і родиною
кузен — ВОЛОДИМИР КУЗИК з дружиною
ІРЕНОЮ і з сином
та ближча і дальша Родина в Америці,
Канаді й Україні

Д-р Михайло Рубінець

Прудентопіль—нова сторінка історії України

Як вже повідомляла вся українська преса в діаспорі, місто Прудентопіль діждалося історичного дня—посвячення наріжного каменя під пам'ятник Тарасові Шевченкові.

Завдяки невтомності і великій енергії д-ра Василя Іванецького, на цю урочистість прибув з Торонто, Канада, дівочий хор „Веснівка“, з ним понад сотня туристів, які забажали бути на цьому великому святі.

9-го серпня дівочий хор „Веснівка“ під керівництвом Квітки Зорич-Кондрацької виступив в приміщенні Українського Релігійно-Культурного Центру „Полтава“. Виступив також місцевий вокальний ансамбль під керівництвом композитора Івана Вовка.

Відкрив цей величавий концерт Владика Єфрема, ЧСВВ, Епарх Української Католицької Церкви в Бразилії. Від Української Центральної Репрезентації в Аргентині вітав хор Іван Жибак, секретар УЦР. Д-р Михайло Рубінець, голова представництва ДЦ УНР, привітав всіх хористів, зазначивши, що дівочий хор „Веснівка“ є дійсною культур-

ною амбасадой Української Народної Республіки і її Екзильного Уряду.

Кінцеве слово мав д-р Василь Іванецький, голова фундації ім. Тараса Шевченка в Аргентині, який подякував усім учасникам цього гарного концерту. Дівочий хор „Веснівка“ і вокальний ансамбль з Куритиби своїми чудовими піснями прямо зачарували публіку, яка нагороджувала їх гучними оплесками. Це було в місці Куритиби, столиці штату Парана.

Наступного дня, в неділю 10-го серпня, вже в 6:30 год. вранці всі хористи і туристи вийшли в приміщенні Українського Релігійно-Культурного Центру. В 10-й год. в українській католицькій церкві св. Йосафата відбулася двогодинна Служба Божя, яку очолював Владика Єфрем, та яку передавала в цілому через місцеву радіостанцію „Радіо Есперанза“. Під час Служби Божої співав хор „Веснівка“.

В цій великій церкві, яка була вщерть заповнена вірними, не було місця на таку велику кількість людей, а багато людей через брак місця стояло навколо церкви, що посідає велику площу.

По обіді відбулося урочисте посвячення наріжного каменя під пам'ятник Тарасові Шевченкові, яке завершив Владика Єфрем. Секретарка комітету будови пам'ятника Мирослава Крива КСІ, прочитала протокол-меморандум, а тоді почалися промови.

Першою забрала слово секретарка культури і спорту штату Парана Проф. Сузанна Муньоз да Роша Гімарайнс. Із зворушливими словами були надруковані майже у всій головній бразильській пресі. Секретарка зазначила, що Україна є складовою частиною Західної Європи, згадавши про те, як на протязі віків своєї історії опиралася українська нація на іменах від часів монголів і татар до сьогоднішніх днів у боротьбі проти окупантів Польщі, Мадящини і Росії.

На закінчення секретарка підкреслила: „Народ, що вміє берегти свою мову, ніколи не перестане існувати“. Промовляючи відтак заступник голови Комітету Деонісій Онушкевич, секретар української Центральної Репрезентації в Аргентині Іван Жибак, представник т-ва „Просвіта“ за Буенос Айресу Борис Вітошинський, посадив міста Прудентополь д-р Жилберт Ажібертсін, голова Фундації ім. Тараса Шевченка в Буенос Айресі д-р Василь Іванецький, представник Організації Українського Визвольного Фронту та українців з ЗСА Мирослав Кальба, кандидат на федерального посла Володимир Майстрович і інші.

Також було багато письменних привітів, між ними від СКВУ, за підписом голови д-ра Петра Саварина, дуже глибокого і зворушливого змісту. Він зазначив, що живе всіх заходів, щоб вся українська спільнота в діаспорі допомогла українцям в Бразилії довершити це велике національно-патріотичне діло. Також при-

був привіт від УККА, за підписом Івана Новосада, голови. Крім привітів усіх і письменних, до яких треба додати спеціальний привіт від губернатора штату Парана, на цю нагодишину подію у Прудентополі зібралися гості з Канади, ЗСА, Аргентини, Італії, Парагваю, як і з інших штатів Бразилії.

Звеличав торжественні святкування, крім хору „Веснівка“, ще й танцювальний ансамбль українського т-ва „Просвіта“ за Буенос Айресу, який виступив вже день скоріше, тобто у суботу, 9-го серпня, в парадній залі в Прудентополі. Ціла програма була передана через місцеву радіохвилю „Радіо Есперанза“. Були присутні два русла телевізії.

Ввечері, в неділю, 10-го серпня в Соціальному Центрі св. Йосафата відбувся величавий концерт хору „Веснівка“. Зала, досить обширна, була переповнена публікою. Надзвичайне виконання української пісні під керівництвом Керівництвом диригентки Квітки Зорич-Кондрацької і при досконалому акомпанюванні Зені Куштепін, було нагороджене гучними і довгими-довгими оплесками.

Весь концерт був переданий через місцеву радіохвилю „Радіо Есперанза“, що дало можливість всім, хто не міг вже купити квитків на концерт, як і тим убогим родинам, що не мали на це можливості, послухати чудове виконання української пісні. Цього історичного вечора українська пісня розляглася не тільки в Прудентополі, а і в цілій околиці Прудентопольщини.

Того самого вечора танцювальний ансамбль „Просвіта“ разом з туристами, від'їхав до Аргентини, а дівочий хор „Веснівка“ зі своїми туристами вийшов до Куритиби, звідки наступного дня вийшов до романтичного і чаруючого міста Ріо-де-Жанейро.

12-го серпня, у вівторок, продовжувалися історичні святкування у Прудентополі. Відзначувалося 80-ліття проголошення Прудентопольським повітовим містом і 90-ліття прибуття українців до цих околиць.

О год. 9-й приїхав губернатор Парани (не перший раз в історії Прудентополь) д-р Іван Елізю Феррар де Кампос із секретарями цивільного кабінету і транс-

порту. Привітав губернатора посадив міста д-р Жилберто Ажіберт, мол. а відтак промовив до зібраного народу (коло 10,000) губернатор. Відтак почалася величава дефіляда, яку відкрила перший раз в історії міста українська спільнота на чолі з суботньою школою Покрови Божої Матері та фольклорною групою „Веселка“. Понад 400 осіб — діти і старші, в українських строях під звуки української маршової музики дефілювали перед тисячами присутніх та перед губернатором. Все це надало чару та захопило присутніх. Можна було зауважити, як багато багатобачно обтирали сльози зворушення. Дуже гарно пописалися Сестри Службівні в своїх одностроях, а їх було около 160, які своєю дисципліною і військовим „маршем“ перевищували всіх мужиків. А їх оркестра, бубни і труби надавали надзвичайно красивій українській дефіляді. Вони майстерно „бубнили“. Всі вони молоді вродливі дівчата. Дуже гарно маршували семінаристи (їх було коло 120), добре дисципліновані.

Крім дітей, старших, Сестер і семінаристів ще були три алегоричні возівантаги. Один з них представляв життя української родини, на яким сиділа жінка при жужелі і веретеном прядла нитки. Друга дівчина вишивала, один чоловік мовив муку на жорнах, а інший сів коло чудової української сільської хати. Другий віз-вантаж представляв суботню школу Покрови Божої Матері, на ньому була велика веселка і 2,5 метрів висока писанка, обсаджена десятками малих дітей у народних строях. Третій віз-вантаж представляв модель монумента Тарасові Шевченкові, який буде збудований на Площі України, а також фігури святого Володимира Великого і святої Ольги.

Крім української частини, машерували ще різні місцеві бразильські школи, але і їх учасники, можна сказати, на 50 відсотків були українського походження. Вся дефіляда тривала повних три години.

Отже Василь Цимбаліст, парох української католицької церкви св. Йосафата в Прудентополі, який

ОМУА

Об'єднання Мистців України в Америці
запрошує Вас на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН ЯРА ПЛАВЮКА

з Чикаго

у неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 1-й по пол
у Галерії ОМУА, 136 Друга Авеню в Нью Йорку
Виставка буде відкрита в будні від год. 6-8-ої
та суботи і неділі від год. 1-8-ої веч. до 26-го
жовтня 1986 року

MYRON B. HARMATY, M.D., F.A.C.E.P.

Dipl. A.B.I.M.; Dipl. A.B.E.N.

Internal Medicine & Emergency Medicine

HILLSIDE HEALTH STOP

1150 Liberty Avenue, Hillside, N.J.

Tel.: (201) 820-0202

Open 7 days a week. No appointment required.

Ukrainian Spoken.

Союзний Дім — Український Музей

Часи змінюються, а з ними і люди, організації, а навіть площі, вулиці й інші „рил естей“. Був у Чикаго перший Народний Дім, він став сім'єю, як я вже приїхав до цієї метрополії Середнього Заходу. Сімейний Дім, в якому була теж друкарня в часі депресії, не був у спроможності сплачувати гіпотечку і дім перейшов у чужу власність. Не допомогли старання Комітету Допомоги рятувати потрібну Січову Станцію. Фармер Микола Гуміння зі стейту Айова, що плевав бараболом, подарував два вагони цього краму і заповнив оба склади доми. Якби тому 60 літ були популярні „потейто чіпс“ або „френч фрайс“ бараболом була б сплатила мортгедж, а так згінула, бо вона теж потребує повітря, а продаж йшла поволі.

Як Січова організація перейшла під Гетьманську владу, то замість платити чинш новому власникові, купила в сусідстві три доми для Союзу Гетьманів-Державників. Іх переробила для своїх потреб та більшої залі в середньому домі. Гетьманці ще не докінчили дальших планів, як Державний департамент наказав їм роз'язатися, мовляв вони дістали накази з Берліна, біля якого жив гетьман Павло Скоропадський. І хоч гетьман нічого злого не доказав, але вже саме слово „Берлін“, звучало не демократично і Союз Гетьманів мусів самоліквідуватися. Шкода було позбутися будинків на скору руку за півдвара, і Окружний Комітет відділів УНС ою вирішив відкупити посілість для користування своєї активності тим більше, що у приміщеннях парохіальних залів не все можна було влаштувати союзові імпресії. Створено корпорацию Ukrainian — American Civic Center Inc. Ця установа діяла до кінця минулого року. Старий будинок, сталий ремонт, проблема огрівання (охолодження не було) та великі податки привели до того, що „бара“ не могла покрити податків, а чинш з винайму двох залів зменшувався, бо організації шукали вигідніших приміщень. Немає правди діти, роздор у середині Окружного Комітету створив порожнечу, а нові люди в Управі Дому не змігли жити з людьми, не скликавши зборів і привели до того, що не було чим заплатити навіть податку. Наступила криза по усіхххх.

Союзний Дім був центром переселення нової еміграції з Європи. Головою тоді був головний радний Тарас Шпікула, а секретарем — інж. Степан Куропась, вони були теж першими столярними уділовцями Дому. Коли ЗАДК послав шораз більше т. зв. діпівіт, які не мали спонзорів, або як спонзори їх не хотіли. Окружний Комітет віддав дім для ужитку скитальцям. Д-р Іван Смурк постарався про ліжка, матраци й інші меблі. Олександра Любас касир подбав про кухарів і харчі, а інші члени комітету шукали помешкань для тих,

які вже мали працю, бо прибували нові люди і треба було мати місце для них. Крім того, до цього тимчасового притулку приїжджали щоденно д-р І. Смурк інж. С. Куропась, часом теж православний парох о. Омелян Мицик, забирали людей до уряду для оформлення і в пошукуваннях за працю. Все йшло добре, по плану, і через цей історичний Союзний Дім перейшли сотні людей.

Цього року Український Музей ім. Сіменівича купив Союзний Дім, бо потребує більшого приміщення. Його агендізують і теперішній Дім Музею за малий і непрактичний. Для цієї Музею треба цей дім перебудувати, треба нову водопровідну систему, огрівання й інший ремонт. Питання тепер є: чи варто перебудувати чи краще розвинути цей дім, а збудувати новий? Друге питання: чи, може, краще продати посілість, яка є на добрий бізнесовий вулиці, за подвійну ціну купна, бо Союзний Дім, що його купив Музей за 70,000, вартішній сьогоднішній 150,000 дол., коли взяти до уваги, що посілість має два поверхові доми з двома склепами і двома 6-кімнатними помешканнями й один дім між ними з великою залю. Щоб будувати новий дім для Музею, варто розглянутися за новою площею. Площі під будову значно зросли в ціні не лише у нас, але також на сході — в Нью Йорку, Нью Джерсі, Філадельфії. Доми і площі в Нью Йорку в районі Другої авеню і 6-ої чи 7-ої вулиці зросли до нечуваних досі сум. В районі, де постали т. зв. сламс, виростають нові житлові будинки і бізнесові влаштування, а ціна за землю чималіше тепер не на багато чи парцелі, які давніше, а на квадратні стопи. Стейт Нью Джерсі, який має назву „Гарден Стейт“, має найдорожчу землю в цілій Америці. Цемент і асфальт забирають родючі землі городових ярин, а нові шляхи допомагають фермерам позбутися фарм, бо фермери, не маючи збуту на свої продукти, банкрутують. Те саме у Філадельфії. Говорив мені недавно на Союзіві д-р Микола Ценко, що йому докучала Управа міста, називаючи його „слам лендлорд“. Це йому так надокучило, що він подарував ті порожні забори дошками доми містиві, щоб позбутися клопоту і податків. Чи зле зробив? Може ті будинки, що розвалюються так як у Нью Йорку чи Чикаго, досягаються того, що на них знайдуть плян воскресіння люди, що шукають нових шляхів збагачення.

Старі доми на два мешкання в українській околиці на півночі Чикаго, що продавалися ще 5 літ тому за 30,000 - 35,000 дол., тепер продаються за 70,000 - 80,000. Отже в такій історичній домі, коли приходили черга на запусненні порожні будинки, Український Музей знайде напевно відповідний об'єкт. Будівельний комітет очолює мгр Еміль Басюк, голова Українського Музею.

Степан Куропась

Від 26-го липня до 9-го серпня ц. р. пластовий загін „Червона Калина“ успішно провів вже 13-ий з черги Спортово-Вишкільний Табір.

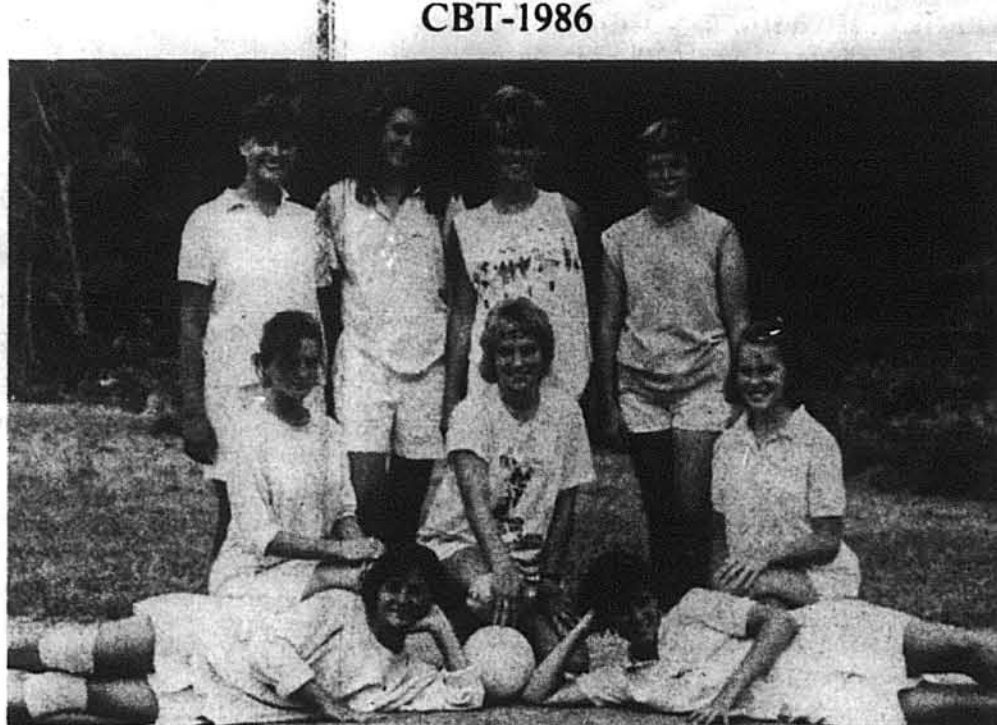
Цьогорічний табір, присвячений імені братчика Богдана Чехута та 60-ліття заснування загону „Червона Калина“, краще відомий молоді як СВТ-86, відбувся на власній пластовій оселі „Вовча Тропа“ в Іст Четемі. Н. Й. де понад 80 таборників провели 14 незабутніх днів.

Цього року, так як і в попередніх роках, пластова молодь з ближчих і дальших пластових осередків Америки провела два тижні інтенсивного теоретичного і практичного інструктажу під опікою кваліфікованих інструкторів і Булави, багато з яких самі пройшли через систему СВ таборів. Отаманом (комендантом) цьогорічного табору був пл. сен. Богдан Михайлів.

Спортово-Вишкільні табори „Червоної Калини“ мають багато спільних характеристик з іншими пластовими виховними таборами, але він відрізняється тим, що, кристалізуючи спортовий характер і чесноти СВТ, вимагає доброго стану здоров'я і фізичної витривалості, бо шоранні вправи і зайняття є фізично виснажуючі.

Рівнож як спеціалізаційний табір СВТ здобув собі призначення одного з найкращих пластових таборів на терені ЗСА. З року в рік СВТ доказує, що заздалегідь у деталях опрацьовані пляни, побудовані в різних можливостях (дошева погода і т. п.) забезпечують успіх таборів.

Члени загону „Червона Калина“, як, напевно, і члени пластового проводу (головною КПСтаршини є пл. сен. Ігор Сохан, член загону „Червона Калина“) та інші

Дівоча відбаванкова дружина

Інструктори Спортового табору СВТ-1986

з приємністю прислуховуються до слів учасників табору про успіх табору та їхнє задоволення, як також до подяк батьків за те, що їхні діти мали змогу вичи-

ти різні роди спорту, провесити конструктивно свої вакації серед природи, в українському середовищі під опікою нового покоління української молоді — стар-

Б. О.

СВТ-1986

У Советському...

(Закінчення зі стор. 2)

ня релігії? Гостра критика в пресі визначних письменників могла б загнати їх у ще більший спротив. Але одною справою є, коли „Правда“ критикує економістів, які захиляють реформи вільної торгівлі — а цілком інакше представляється справа, коли б почали кампанію проти письменників, яких мільйони читачів уважають за духовних провідників. Така акція означала б, що нічого не змінилося від днів Суслова, а це спричинило б велике розчарування та ворожість серед населення, зокрема, серед інтелігенції — до Горбачова.

А треба знати, що найбільше захоплення Горбачовом проявляється серед культурних шарів населення. Після приходу нових голів до Кремля, настало незначне розлознення твердих ідеологічних приписів для літератури. В кількох останніх місяцях були назначені нові наставники на важливі становища в мистецтві: наприклад — Сергій Залагін, що перший з поміж російських письменників у СССР описав винищення селян Сталіном у 30-их роках, став головним редактором журналу „Новий Мир“, а Григорій Бакланов, перший російський автор, який написав правду про панічну втечу совєтської армії перед німцями в перших місяцях Другої світової війни, був назначений голов-

ним редактором літературного журналу „Знамя“, що також появляється в Москві.

Більшість визначних російських письменників у СССР висловлюють настрої і бажання прогресивних шарів підмосковського населення. А є важко недоцінювати духовний вплив таких письменників, як Астафів, Айтматові Бикови на освічену верхівку совєтсько-російського суспільства. Все більше й більше появляється таких письменників, що йдуть слідами Александра Солженицина, який започаткував проповідування за відродження православля в СССР. Ці письменники вірять, що відновлення традиційних релігійних цінностей, — це єдиний спосіб, як розв'язати проблему духовної кризи в СССР. Вони не подають якогось спеціального плану, як це зробити. Але для людей, розчарованих комуністичною ідеологією, вони подають бо-дай якусь надію на краще.

Новий совєто-московський заправдо, Горбачов, не сподівався такого виклику російських письменників у СССР, до якого (виклику), він можливо й сам, несвідомо, причинився, своїм широкопропагандним, як внутрі Совєтського Союзу, так і за кордоном, ніби то „лібералізм“, його заохота до „гласності“ (відкритості) та до критики всіх недомогань, спричинила до появи писань про духову кризу в совєтському царстві.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ГРИГОРІЙ МІЛЬНИК, член УНС Відд. 22-го Т-ва „Доброї Волі“ в Чикаго, Іл., помер 27-го квітня 1986 року на 67-му році життя. Нар. 6-го травня 1919 року в Чикаго, Іл. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку братів Івана і Петра, сестру Юлію Прощику, племянників і племянницю. Похорон відбувся 30-го квітня 1986 року на цвинтарі с.в. Микола в Дес Плейс, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Гелен Олек, секр.

ВОЛОДИМИР КРИП'ЯК, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н. Дж., помер 9-го серпня 1986 року на 66-му році життя. Нар. 18-го квітня 1920 року в селі Медика, пов. Перемиський, Зах. Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку сестру Олю та ближчу й дальшу родину. Похорон відбувся 14-го серпня 1986 року на цвинтарі с.в. Михайла у Гакенсак, Н. Дж. Вічна йому Пам'ять!

Іван Бліха, секр.

ІВАН ІЛЬЧИШИН, член УНС Відд. 377-го ім. св. Володимира у Ст. Пітерсбурзі, Фла., помер 11-го липня 1986 року на 59-му році життя. Нар. 27-го червня 1927 року в Галичині. Став членом УНС 1968 року. Залишив у смутку дружинку Марію і сина Мирона та вучку. Похорон відбувся 15-го липня 1986 року на цвинтарі Сідар Гілл, у Балтиморі, Мд. Вічна йому Пам'ять!

Остан Михайлович, секр.

КАТЕРИНА ХМСЛЕВСКА, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шашкевича в Геттсбурзі, Пенс., померла 11-го серпня 1986 року на 62-му році життя. Нар. 1924 року в Києві, Україна. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку мужа і двох дітей. Похорон відбувся 12-го липня 1986 року на цвинтарі Ока'ю, в Роял Оук, Миш. Вічна їй Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів: ставимо на цвинтарях с.в. Андрія в Бавнд Бруку с.в. Дука в Геттсбурзі, та інших
ВІДОМА СОПІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛАНСКИЙ,
к. м. Кардович
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Відкрито кожного дня з 9 до 5 години, в неділю від 10 до 4 годин.
На бажання і для вигоди клієнтів даємо задово до Вашого дому з проєктами й порадами.

ІВАН ЕДВАРД СУСЬ, член УНС Відд. 264-го Т-ва „Український Тризуб“ в Карнегі, Па., помер 13-го липня 1986 року на 60-му році життя. Нар. 15-го липня 1926 року в Карнегі, Па. Членом УНС став 1926 року. Залишив у смутку маму Катерину, сестру Анну Клим і брата Стефана. Похорон відбувся 16-го липня 1986 року на цвинтарі с.в. Петра і Павла в Скотт, Па. Вічна йому Пам'ять!

Секретар

Ukrainian Restaurant & Caterers
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ВСІ ШКІПНІ КНИЖКИ ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРЦ. На склад книжки ВСІХ видавництв. Одержите на складочний день після телефонічного замовлення.

SERVICE

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings • Graduations
Showers • Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШІРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємось похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тіпнів. Останки з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

МАЛАНКА ПІД ПАЛЬМАМИ в Аргентині і Бразилії

На запрошення
ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ з Буенос Айрес
ОРГАНІЗУЄМО
ТУРУ на СТІЧУ НОВОГО 1987 РОКУ
серед українських громад
в АРГЕНТИНІ І БРАЗИЛІЇ
при звуках відомої

ОРКЕСТРИ „БУРЯ“ — Романа Когута
• Туристи відвідують: Буенос Айрес, Водоспад Ігвазу (своє чудо світу), Куритибу, Прудентінополіс і Ріо де Жанейро.
• Від'їзд з Торонто 15-го січня на два і три тижні.
• Ціна 2,100 дол. (канад.) за два тижні поїзду і 500 дол. (канад.) за додатковий, на бажання, третій тиждень, включно: переїзди літаками і омнібусами, мешкання в готелях першої класу в двоосібних кімнатах, обильні сніданки і вечері, місць тури та вступу на **МАЛАНКУ**.
• ТУРУ проведуть **РОМАН ГРИЦИНА**, власник **БЮРО ПОДРОЖІ** і Наталка Бундза.
• Туристи із США матимуть змогу долучитися в Нью Йорку і Майамі.
• Із зголюваннями і по додаткові інформації просимо звертатися до:

ASTRO TRAVEL SERVICE

2206 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N4, Canada
Tel.: (416) 766-1117

Комітет Оборони Української Спадщини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересипати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Враз із виповненням візком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стейт

поштовий код